

Lovforslag nr. L 231. Fremsat den 17. marts 1993 af industriministeren (Trøjborg)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder

§ 1

I lov nr. 1007 af 11. december 1992 om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således: »Lov om en garantiordning for udlån til nye aktiviteter i mindre virksomheder«.

2. § 1, stk. 1 affattes således:

»Med henblik på at lette mulighederne for finansiering af nye aktiviteter i mindre virksomheder opretter industriministeren en statslig garantiordning for at nedsætte tabsrisici i forbindelse med pengeinstitutters og visse kreditinstitutters nyudlån i sådanne virksomheder.«

3. I § 1, stk. 2 udgår andet pkt. ordene »og mellemstor«.

4. I § 1, stk. 2 ophæves første pkt.

5. I § 2 udgår ordene »for nyetablerede virksomheder og« samt »og mellemstore«. Endvidere indsættes efter ordet »fremstillingsvirksomhed«, »service, handel«.

6. § 3, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Kaution kan stilles for 50 pct. af det ydede lån til mindre virksomheder. Kautionen kan maksimalt udgøre 400.000 kr. pr. virksomhed Minimum for udlån er 25.000 kr.«

7. I § 3, stk. 3, ændres »maksimalt 1½ pct.« til: »1 pct.« Endvidere ophæves andet pkt.

8. I § 6 ændres »Dansk Erhvervsudviklingsfond« til »VækstFonden«.

§ 2

Industriministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder er endnu ikke trådt i kraft. Ændringsforslaget kan derfor nå at få virkning allerede ved lovens ikrafttræden.

Baggrunden for ønsket om at foretage en lovændring allerede på nuværende tidspunkt er primært, at der har kunnet konstateres en yderligere forværing i finansieringsmulighederne for særlig de mindre virksomheder i perioden siden lovens vedtagelse. Flere forhold i den generelle økonomiske udvikling og i finanssektoren har fået pengeinstitutterne til at skærpe opmærksomheden på kreditpolitikken. Det betyder, alt andet lige, at der sættes færre nye aktiviteter og nye virksomheder igang i dansk erhvervsliv til skade for dynamikken og beskæftigelsen i samfundsøkonomien.

Dette ændringsforslag må ses som et led i Regeringens bestræbelser på at lette finansieringsvilkårene for især de mindre virksomheder. Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte ændringsforslag til loven om Dansk Erhvervsudviklingsfond, hvor hensigten er at udvide fondens muligheder for at tilbyde medfinansiering af udviklingsaktiviteter i dansk erhvervsliv. Herudover overvejer Regeringen yderligere en række initiativer til forbedring af finansieringsvilkårene.

Baggrunden for ændringsforslaget er endvidere, at der i tiden siden lovens vedtagelse i december 1992 fra erhvervslivet og dets organisationer har været rejst en del kritik af ordningens udformning. Det drejer sig i særlig grad om kautionsgraden, om bidragets størrelse samt om afgrænsning af målgruppen til virksomheder indenfor fremstilling og bygge- og anlægsvirksomhed. Hertil kommer, at udviklingen siden årsskiftet har forstærket pengeinstitutternes tilbageholdenhed med nye udlån.

Samlet vurderet peger udviklingen på behovet for at gøre kautionsordningen mere attraktiv med henblik på at få større deltagelse og effekt i ordningen. De foreslåede ændringer vurderes tillige at give en mere enkel og ubureaukratisk administration af ord-

ningen, idet der ikke skal opereres med forskellige dækningsgrader, samt at pengeinstitutterne og Vækstfonden ikke skal ind i komplicerede vurderinger af, om en virksomhed er omfattet af ordningen eller ej, idet loven nu kommer til at omfatte fremstillingsvirksomhed, bygge- og anlægsvirksomhed samt service- og handdelsvirksomhed, dvs. alle virksomheder bortset fra virksomheder indenfor landbrug, fiskeri og andre primære erhverv.

Der er i ændringsforslaget taget højde for det indgåede finanslovsforlig for finanslovsåret 1993, og der forudsættes således en uændret ramme for statens kautionsforpligtelser på samlet to mia. kr. Statens øgede tabsrisiko, som må forudses i forbindelse med dels en eventuel reduceret bidragsbetaling dels den forhøjede dækningsgrad for statens kaution, opvejes af det forhold, at loven generelt retter sig mod mindre virksomheder. Der må derfor forventes relativt flere eksisterende virksomheder i ordningen, hvilket betyder bedre overlevelse og dermed færre kautionsindfrielse. Derved bliver der indenfor den fastsatte finanslovsbevilling plads til en mere virkningsfuld og bredere rettet ordning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1, 2, 3 og 4

Med en ensartet dækningsgrad for den statslige kaution på 50 pct. er der ikke behov for en differentiering på nye virksomheder over for eksisterende små og mellemstore virksomheder. Samtidig er der ikke behov for en særskilt definition på nye virksomheder, idet de under alle omstændigheder skal være dækket ind af definitionen på en mindre virksomhed. Det er fundet mest korrekt, at betegne virksomheder med op til 50 ansatte som mindre virksomheder, fremfor som mindre og mellemstore virksomheder, da mellemstore virksomheder normalt, og herunder i EF-sammenhæng, opfattes som virksomheder med mere end 50 ansatte.

F. t. l. vedr. udlån til nyetablerede virksomheder m.v.

Til nr. 5

Der har i perioden efter lovens vedtagelse fra erhverslivets side været peget på behovet for at dække en større målgruppe ind under loven, således at også service- og handelsvirksomheder kan deltage. Det fremgik også af høringssvarene i forbindelse med lovens vedtagelse, at flere ønskede at også virksomheder inden for andre områder end de nævnte bør være omfattet af loven. Da service- og handelsvirksomheder også har finansieringsproblemer, og da en forbedring af vilkårene for disse virksomheder også vil have en positiv erhvervs- og beskæftigelsesmæssig virkning, er det mest naturligt, at også disse virksomheder er omfattet af ordningen. Hertil kommer, at en række afgrænsningsproblemer undgås ved en sådan udvidelse af dækningsområdet.

Det vil ved pengeinstitutternes kommercielle kreditvurdering blive sikret, at garantiordningen kun tilbydes projekter, der vurderes at være økonomisk bæredygtige.

Til nr. 6

Da der ikke længere skelnes mellem henholdsvis nye og mindre virksomheder indføres det én gældende pct.-sats for den statslige kaution på 50 pct.

Til nr. 7

Bidragets størrelse bør fastsættes sådan, at det ikke bliver en hindring for ordningens succes, og her må det vurderes, at en øvre grænse på 1,5 pct. som i den oprindelige lov er for høj. I den nuværende situation på kapitalmarkedet er det ønskeligt med en noget lavere bidragsprocent. Det foreslås at fastsætte bidragets størrelse til 1 pct. af den statskautionsdel af restgælden.

Til nr. 8

I det samtidig fremsatte forslag til ændring af lov om Dansk Erhvervsudviklingsfond foreslås Fondens navn ændret til VækstFonden.

Til § 2

Det er hensigten, at sætte dette ændringsforslag i kraft sammen med ikrafttrædelsestidspunktet for den oprindelige lov. Ikrafttrædelsen vil ske hurtigst muligt efter lovens vedtagelse, idet der dog må forudses behov for en periode på 1-2 mdr. til færdiggørelse af rammeaftalen med pengeinstitutter m.m. samt vækstfondens lancering af ordningen. Ændringen kræver ikke forudgående notifikation til EF-kommissionen i henhold til statsstøttereglerne, da den falder under de minimis bestemmelser (bagatelgrænse).